

Helseprofesjoners samhandling- en scoping studie.

Erlend Vik; erlend.vik@himolde.no

Ph.d.-program i helse og sosialfag

Høgskolene i Molde og Volda

Abstrakt

Den norske helsetjenesten preges av en økende fragmentering og spesialisering, og ønske om bedre samhandling mellom helseprofesjoner har blitt en politisk og helsefaglig kjernesak. I lys av systemteori kan helsetjenesten karakteriseres som funksjonelt differensiert, og man kan hevde at tverrprofesjonell samhandling vil være utfordrende fordi det blir konflikt om hvilken kode eller forståelse som skal danne grunnlaget for samhandling.

Gjennom en litteraturstudie har denne artikkelen som mål å kartlegge, presentere og analysere det norske forskningsfeltets beskrivelse av helseprofesjoners samhandling i kjølevannet samhandlingsreformen. Tjuefem studier som tar utgangspunkt i ulike helseprofesjoner og samhandlingsarenaer danner grunnlaget for å kategorisere samhandlingsutfordringer og hva som fremmer tverrprofesjonell samhandling i den norske helsetjenesten.

Resultatene viser at forskningsfeltet knytter samhandlingsutfordringer til manglende møteplasser og lokale retningslinjer, samt manglende kunnskap om hverandres profesjonsutøvelse. Vellykket samhandling beskrives i sammenheng med ansikt til ansikt relasjon og samarbeid, samt relasjoner som er preget av likeverdighetstankegang og gjensidighetskunnskap. Det er altså ikke konflikten om kode eller forståelse som er hovedutfordringen for samhandling, men «mangelen på en slik konflikt». For å skape samhandling må ulike helseprofesjoner, systemer og kulturer faktisk møtes og bevisstgjøres om hverandres forståelser, målsettinger og profesjonsutøvelse. Basert på resultatene utarbeider artikkelen en typologi som illustrerer fire former som den tverrprofesjonelle samhandlingen kan ta.

Artikkelens funn innebærer at man kan stille spørsmål ved samhandlingstiltak som fremhever rasjonalisering og effektivisering av oppgavefordelingen uten sosial interaksjon mellom de ulike helseprofesjonene.